

Sygnatura akt: V GC 1115/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Kalisz, dnia 05 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

Protokolant: Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 05 lutego 2018 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – K. B. i P. W.

przeciwko – (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. solidarnie na rzecz powodów K. B. i P. W. kwotę 1 648,20 złotych (jeden tysiąc sześćset czterdzieści osiem złotych dwadzieścia groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 13 lipca 2016 roku do dnia zapłaty,
2. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 1 083,00 złotych (jeden tysiąc osiemdziesiąt trzy złote) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 1 217,00 złotych (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego,
3. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 142,33 złotych (sto czterdzieści dwa złote trzydzieści trzy grosze) tytułem nie uiszczonych kosztów sądowych.

SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

Sygn. akt V GC 1115/16

UZASADNIENIE

Powodowie K. B. i P. W. wspólnicy spółki cywilnej (...) w K. wnieśli w dniu 14 lipca 2016r. pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. o zapłatę kwoty 1.648,20 zł z ustawowymi odsetkami za czas opóźnienia od dnia 13 lipca 2016r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że przedmiotem działalności powodów jest wynajem pojazdów. W dniu 30 kwietnia 2016r. w wyniku wypadku komunikacyjnego uszkodzeniu uległ pojazd będący własnością T. G. – marki M. (...) o nr rej. (...). Sprawca wypadku posiadał obowiązkowe ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zawarte z pozwanym.

Poszkodowany T. G. zgłosił roszczenia związane z zaistniałym wypadkiem komunikacyjnym pozwanemu. Uszkodzony pojazd był mu niezbędny do wykonywania pracy oraz związanych z nią codziennych obowiązków. W związku z tym powstała konieczność wynajmu przez poszkodowanego pojazdu zastępczego na uzasadniony okres naprawy. Poszkodowany wynajął od powodów pojazd segmentu C marki H. (...) o nr rej. (...) w okresie od dnia 7 maja 2016r. do dnia 21 maja 2016r. oraz dokonał cesji na rzecz powodów odszkodowania za najem samochodu zastępczego. Koszt

najmu pojazdu zastępczego w okresie od dnia 7 maja 2016r. do dnia 21 maja 2016r. wyniósł 1.894,20 zł brutto (14 dni najmu x 110 zł netto czynszu za dobę najmu pojazdu) Koszt wynajmu przez powodów pojazdu klasy C nie odbiega od cen właściwych dla rynku lokalnego. Pozwany odmówił zapłaty czynszu za najem pojazdu zastępczego w okresie od dnia 7 maja 2016r. do dnia 21 maja 2016r., wskazując że uzasadniony czas podlegający refundacji wynosił 2 dni i został zakończony dnia 9 maja 2016r. Ponadto pozwany zweryfikował dobową stawkę za dzień wynajmu pojazdu segmentu C do kwoty 100 zł netto i zdecydował o przyznaniu powodom świadczenia pieniężnego w kwocie 246 zł brutto. Powodowie domagają się więc zapłaty kwoty 1.648,20 zł stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą najmu pojazdu zastępczego w uzasadnionym okresie naprawy uszkodzonego pojazdu marki M. (...) od dnia 7 maja 2016r. do 21 maja 2016r. w wysokości 1.894,20 zł, a wartością odszkodowania przyznaną powodom przez pozwanego tytułem najmu pojazdu zastępczego klasy C na okres 2 dni wedle obniżonej dobowej stawki wynajmu ustalonej w wysokości 123 zł brutto za dzień, tj. kwotą 246 zł brutto. Powodowie domagają się odsetek ustawowych od dnia 13 lipca 2016r. tj. od dnia następnego po dniu, w którym powodom doręczona została decyzja pozwanego w przedmiocie odmowy wypłaty pełnej kwoty należnego odszkodowania.

Do pozwu załączono umowę najmu samochodu nr (...) z dnia 7 maja 2016r., protokół zdawczo – odbiorczy dotyczący przekazania samochodu, fakturę VAT z 9 czerwca 2016r., zlecenie blacharskie M. (...) decyzję pozwanego.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zwrot kosztów postępowania. Pozwany zakwestionował zarówno czasokres wynajmu pojazdu zastępczego oraz średnią stawkę najmu pojazdu przyjętą przez powoda. Okres najmu niezbędny do technologicznej naprawy uszkodzonego pojazdu został zweryfikowany do dwóch dni, natomiast koszt wynajmu pojazdu został zweryfikowany do średnich stawek stosowanych na rynku tj. 100 zł netto za dobę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. G. od dwóch lat jest właścicielem pojazdu M. (...). Do uszkodzenia doszło na parkingu przed domem z winy jego szwagierki, która wyjeżdżając z garażu nie zauważyła jego auta. Uderzyła na wysokości tylnych drzwi. Uszkodzeniu uległy drzwi, listwa oraz inne drobne elementy. Nie było uszkodzeń mechanicznych. Szwagier ma ubezpieczony samochód u pozwanego, więc zgłoszenia szkody dokonano od razu do pozwanego. Oględziny pojazdu odbyły się w stacji naprawy pojazdów tj. (...) H. (...) w K. ze względu na najbliższą odległość do takiej autoryzowanej stacji. W dniu zdarzenia samochód był autem pięcioletnim. Został zakupiony od właściciela mieszkającego w K.. Miał wówczas cztery lata i był po gwarancji. Samochód był mechanicznie sprawny. T. G. poprosił o auto zastępcze i zostało mu udostępnione. Osoba, która przyjęła samochód do naprawy zawarła również z T. G. umowę najmu pojazdu zastępczego. Dostał świeżo zakupiony samochód. Był to H. (...), klasę niżej od samochodu uszkodzonego. Nie interesował się ceną najmu albowiem powiedziano mu, że nie będzie płacił za najem. W tym czasie prowadził jeszcze działalność gospodarczą i dużo jeździł na terenie W.. Wynajętym pojazdem przejechał około 400 km. Uprzedzono go, że naprawa samochodu może potrwać długo albowiem drzwi trzeba sprowadzić z magazynu w (...). Całe drzwi były do wymiany albowiem nie dało się ich naprawić. Części sprowadzane były tylko w środy. W pierwszą środę nie udało się uzyskać tej części, dopiero w następną. Szkoła była likwidowana bezgotówkowo i to pozwany rozliczał się z serwisem w K.. Szkoła przekroczyła 9.000 zł. W kwocie tej nie było ceny najmu pojazdu zastępczego. Samochód zastępczy został zdany w dniu kiedy T. G. odebrał swój samochód z naprawy.

Dowód: zeznania świadka T. G. (00:07:05 – 00:27:08

minuta rozprawy z dnia 25.01.2017r.)

Samochód przyjęto do naprawy w M. (...) Stacji Obsługi (...) Spółka Jawna w K. w dniu 7 maja 2016r., przewidując termin odbioru na 21 maja 2016r. W uwagach serwisu odnotowano „oczekiwanie na dostawę drzwi”.

Dowód: zlecenie blacharskie M. zlec/ (...) (k. 18 akt)

W dniu 7 maja 2016r. T. G. zawarł z powodami umowę najmu samochodu marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Umowa została zawarta na czas określony od 7 maja 2016r. do 21 maja 2016r. Wartość czynszu najmu za jedną dobę ustalono na kwotę 110 zł netto. Czynsz najmu miał być płatny przez najemcę po zwrocie samochodu wynajmującym. W § 6 ust. 1 umowy wskazano, że konieczność najmu samochodu wyniknęła z kolizji drogowej i szkoda po stronie najemcy będzie likwidowana z OC sprawcy kolizji. Koszty czynszu najmu samochodu zastępczego jako część tej szkody będą pokryte z polisy OC sprawcy szkody. W § 6 ust. 3 umowy najemca przełał na wynajmujących prawo do odszkodowania przysługującego z polisy sprawcy szkody w związku ze szkodą komunikacyjną w zakresie kosztów wynajmu samochodu zastępczego. Wynajmujący przyjęli tę wierzytelność. Załącznikiem nr 1 do umowy jest protokół zdawczo – odbiorczy.

Dowód: umowa najmu samochodu nr 3/05/2016 z 7.05.2016r. (k. 12 – 14

akt), protokół zdawczo – odbiorczy (k.15 akt)

M. (...) Stacja Obsługi (...) Spółka Jawna w K. zamówiła drzwi tylne lewe w dniu 9 maja 2016r. Część ta została zaksięgowana jako przyjęta do magazynu serwisu w dniu 23 maja 2016r. na podstawie dokumentu z dnia 20 maja 2016r. W dniu 31 maja 2016r. (...) Spółka Jawna w K. wystawił wobec T. G. fakturę VAT na kwotę 8.325,97 zł z tytułu naprawy powypadkowej.

Dowód: dokumenty M. (...) Stacja Obsługi (...)

– (...) Spółka Jawna w K. (k. 170 – 173 akt)

W dniu 9 czerwca 2016r. powodowie wystawili wobec T. G. fakturę nr (...) z tytułu wynajmu auta – nr szkody (...), pojazd M. (...) od 7.05.2016 do 21.05.2016, na kwotę 1.894,20 zł płatną przelewem w terminie 21 dni., do dnia 30 czerwca 2016r.

Dowód: faktura nr (...) z 9.06.2016r. (k. 16 akt)

W piśmie z dnia 8 lipca 2016r. skierowanym do powodów pozwany oświadczył, że dokonał weryfikacji otrzymanej faktury za wynajem pojazdu, przyjmując stawkę za pojazd zastępczy z segmentu C za wynajem 100 zł netto za dobę i za dwa dni zgodnie z technologią naprawy. Po dokonanej weryfikacji do wypłaty przyznano kwotę 246 zł. W piśmie wskazano ponadto, że szkoda powstała w dniu 30 kwietnia, samochód wstawiono do warsztatu 7 maja (sobota) – auto jezdne.

Dowód: pismo pozwanego z dnia 8.07.2016r. (k. 19 akt)

W dniu 8 lipca 2016r. pozwany poinformował o wypłacie na rzecz powodów odszkodowania w kwocie 246 zł.

Dowód: pismo z dnia 8.07.2016r. (k. 20 akt)

Średniodobowa cena wynajmu pojazdów klasy średniej w miesiącu maju 2016r. mogła wynosić 108 zł netto. Standardowo przyjmuje się uzyskanie części zamiennych na okres trzech dni. Magazyny części zamiennych samochodów azjatyckich znajdują się w Europie. Zwykle czas oczekiwania na części wynosi kilka dni.

Dowód: opinia biegłego sądowego K. J. (k. 94 – 100 akt),

zeznania biegłego (00:01:14 – 00:06:59 minuta rozprawy z dnia

4.10.2017r.)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów, zeznań świadka T. G. i opinii biegłego sądowego K. J..

Sąd zważył co następuje:

Podstawą niekwestionowanej przez pozwanego odpowiedzialności za szkodę wywołaną przez sprawcę kolizji drogowej w dniu 3 października 2015r. była umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, zgodnie z którą pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność za szkody wyrządzone osobom trzecim wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający lub ubezpieczony (art. 822 § 1 kodeksu cywilnego).

Odpowiedzialność sprawcy szkody wynika z przepisu art. 436 § 1 k.c., zgodnie z którym odpowiedzialność określoną w art. 435 k.c. ponosi również samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody. W art. 435 §1 kodeksu cywilnego przewidziano odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła na skutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Zgodnie zaś z art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2013r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn. Dz.U. z 2013r., poz. 392 ze zm.) ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. W art. 36 ust. 1 ustawy wskazano, że odszkodowanie ustala się w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym. Oznacza to, że o rodzaju i wysokości świadczeń należnych od zakładu ubezpieczeń decydują przepisy kodeksu cywilnego, a w szczególności art. 361-363 oraz 444 – 447.

Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (art. 8 ust. 4 ustawy o działalności ubezpieczeniowej). Ubezpieczyciel odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody, na zasadach określonych w kodeksie cywilnym. Odpowiada więc za normalne następstwa działania bądź zaniechania, z którego szkoda wynika. W tych granicach naprawienie szkody powinno obejmować wszystkie straty, które poszkodowany poniósł wskutek zaistnienia szkody (art. 361 § 2 k.c.). Przedstawione reguły nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej uszkodzenia stanowi szkodę majątkową. W piśmiennictwie podkreśla się, że normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest bardzo często niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego w sytuacji jego uszkodzenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem samochodu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu.

Obowiązek pozwanego pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego wynika również z wytycznych Komisji Nadzoru Finansowego. Zgodnie z rekomendacją KNF z dnia 1.12.2009r. poszkodowany może żądać pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres, w którym nie było możliwe korzystanie z pojazdu, który uległ uszkodzeniu. Okres najmu winien być uzasadniony. Długość tego okresu warunkowana jest lojalnym zachowaniem się poszkodowanego wobec ubezpieczyciela.

W toku sporu ustalono, że zachodziła konieczność wynajmu samochodu zastępczego, bowiem samochód uszkodzony w wyniku wypadku komunikacyjnego był samochodem z którego korzystał poszkodowany właściciel pojazdu i za pomocą którego wykonywał działalność gospodarczą.

Zasadny okres zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego obejmuje czas najmu związany z czasem naprawy uszkodzonego pojazdu.

W toku likwidacji szkody pozwany odmówił uznania zasadności całego okresu wynajmu pojazdu zastępczego, gdy tymczasem uszkodzony pojazd znajdował się w warsztacie ze względu na uszkodzenia przez cały okres najmu i poszkodowany nie mógł go użytkować.

W rozpoznawanym sporze brak podstaw do uznania, że do zwiększenia rozmiarów szkody przyczyniło się działanie poszkodowanego. W ocenie Sądu za usprawiedliwione należy uznać korzystanie z pojazdu zastępczego w okresie od 7 maja 2016r. do dnia 21 maja 2016r., albowiem z dokumentów (...) j. w K. prowadzącej Autoryzowaną Stację Obsługi M. wynika, że przez cały okres najmu uszkodzony pojazd był naprawiany.

Sytuacja, gdy doszło do poniesienia przez poszkodowanego wydatków na uzyskanie pojazdu zastępczego w okresie remontu uszkodzonego pojazdu albo przez okres niezbędny do nabycia nowego pojazdu stanowi wydatki poniesione w następstwie zdarzenia szkodzącego, które by nie powstały bez tego zdarzenia, prowadzące do powypadkowego zmniejszenia majątku poszkodowanego, czyli straty (art. 361 § 2 k.c.). Przeważa w piśmiennictwie stanowisko, że muszą to być wydatki zmierzające do wyłączenia lub ograniczenia szkody i niewątpliwie są nimi koszty wynajmu pojazdu zastępczego w celu kontynuowania działalności gospodarczej lub zawodowej, ponieważ zapobiegają utracie określonych dochodów (art. 361 § 2 k.c.) Szkodę stanowią również konieczne wydatki związane ze zdarzeniem szkodzącym. Przy takim ujęciu, stratą w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. są objęte także wydatki, które służą ograniczeniu (wyłączeniu) negatywnych następstw majątkowych doznanych przez poszkodowanego w wyniku uszkodzenia (zniszczenia) pojazdu. Zwrotowi mogą podlegać tylko wydatki rzeczywiście poniesione na taki najem.... (OSNC 2012/3/28, LEX nr 1011468, Biul.SN 2011/11/5).

Przyjęta również przez powodów stawka najmu nie odbiega od stawek obowiązujących na rynku, co potwierdziła opinia biegłego sądowego.

Zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba, że sprzeciwiałoby się to zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W przedmiotowej sprawie poszkodowany dokonał prawidłowo i skutecznie na rzecz powodów przelewu przysługującej mu względem pozwanego wierzytelności z tytułu odszkodowania odpowiadającego kosztom wynajmu samochodu zastępczego.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania Sąd uwzględnił w całości powództwo.

O odsetkach rozstrzygnięto na podstawie art. 817 §1 k.c.

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i obciążono nimi przegrywającego pozwanego. Na koszty postępowania, które pozwany ma obowiązek zwrócić powodom złożyła się opłata sądowa od pozwu w wysokości 83 zł, uiszczona przez powodów zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego w wysokości 1.000 zł i wygrozdzenie pełnomocnika powoda w wysokości 1.200 zł ustalone na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz.1804) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

Sąd nakazał również ściągnąć od pozwanego kwotę 142,33 zł pokrytą tymczasowo przez Skarb Państwa na poczet kosztów sądowych na które złożyły się zwrot kosztów podróży świadka w wysokości 120 zł i niepokryta zaliczkami część wynagrodzenia biegłego w wysokości 22,33 zł.

/-/ SSR Magdalena Berczyńska-Bruś